

Si parlem de tele, ell era el que més en sabia. Perquè l'apassionava. Perquè el divertia. Perquè s'anticipava. Perquè no deixava de tenir l'afany aventurer dels nens. Sempre atent a les últimes novetats, li brillaven els ulls cada vegada que compartia les troballes amb la seva gent. El vaig conèixer perquè així ho va decidir ell, després d'haver-me escoltat a la ràdio, i com sempre que coincideix amb grans talents no necessites gaire temps per adonar-te que era especial. **Xavier Sardà** necessitava tripulants per conquerir Mart i el **Joan Ramon** em va posar a la llista de candidats. Crec que no revelo cap secret si explico que en l'ànima d'aquesta nau de tan exitós viatge hi havia el talent i el tarannà del **Joan**

Al contraatac Manel Fuentes

Joan Ramon

Ramon. Ell era la referència de **Sardà**, la seva brúixola, en una relació conjunta que emocionava veure. Una parella de ball brutalment talentosa de la qual uns quants no volíem deixar d'aprendre.

Al duet el disfrutàvem al plató, però estar amb el **Joan Ramon** pels passadissos de Gestmusic també era un plaer. Sempre atent a cada membre de l'equip, veies qui eren els seus alumnes avantatjats, entre els quals ja sobresortia **Tinet Rubira**... I com dic, sempre et sorprenia amb alguna cosa, pensada especialment per a tu. Molt abans d'iPods i iPhones, un migdia es va presentar en una sala de muntatge amb un sol disc per dir-me que allà hi havia comprimida la discografia de **Springsteen**. Li vam preguntar si era un CD de llarguissi-

ma durada, i ell ens estava mostrant l'MP3, que aleshores em va semblar màgic. I és que potser aquesta és la paraula que el defineix més bé. Màgic. Mag. Il·lusionista. Aquell que posa la tècnica i la saviesa al servei de l'emoció.

L'alarma de 'Camaleó'

Va ser, per exemple, un dels impulsors de transformar la Cavalcada de Reis de Barcelona en un gran espectacle. Va ser qui va arriscar amb *Camaleó* a TVE, anunciant que el que estaven a punt d'emetre era un fals documental i en canvi va causar un gran enrenou, dimissions incloses, davant l'alarma general d'aquell cop d'estat al Kremlin. Podia ser cert... quan encara no ho era. Ell va ajudar

molts a fer-nos un espai en la indústria. I avui la tele segueix bevent del seu llegat. Recordar *OT* és recordar-lo, com moltíssimes altres pioneres aventures televisives.

El Festival de Televisió de Vitoria va instaurar els premis **Joan Ramon Mainat** quan ens va deixar, i aquest any a **Iñaki Gabilondo**, a **María Casado** i a un servidor ens han fet l'honor d'atorgar-nos-el. El vaig recollir emocionat dissabte. Ara a casa hi ha una escultura amb el seu nom que no deixo de mirar. Encara que us confesso que des de fa uns quants anys, porto amb mi un altre premi **Joan Ramon Mainat** que em va donar ell directament. Va ser una frase mentre ens acomiadàvem en la meua última nit a Mart. No hi he deixat de pensar ni un sol dia. La custodia el meu cor. =

el Periódico

www.elperiodico.cat

El Periódico de Catalunya, S.L. Tel: 93 265 53 53. Subscripcions i atenció al lector: 93 222 27 22. Atenció al punt de venda: 93 222 56 66. El Periódico de Catalunya, S.L. es reserva tots els drets sobre els continguts d'EL PERIÓDICO, els suplementos i qualsevol producte de venda conjunta, sense que es puguin reproduir ni transmetre a altres mitjans de comunicació, totalment o parcialment, sense prèvia autorització escrita. Difusió controlada per l'OJD. Any XXXVIII. Número 13.533. D.L.: B 36.860 - 1978

ISSN 1578-746X

13 DE SETEMBRE DEL 2016

Gent corrent

«Vivim desconnectades de la nostra vagina»

JOAN PUIG

Parlar de masturbació o ejaculació amb aquesta jove és com fer-ho de flors i plantes amb un jardiner. La naturalitat s'apropia de la conversa. Però, ¿qui ens pregunta sobre la nostra salut sexual? ¿Per què es manté el tabú del que més ven, el més clicat a internet? Substituída per xocolata o oració, l'experiència sexual és per al món gairebé com l'aigua: saludable, però no imprescindible en la seva forma més pura. Oculta en la transparència de l'excitació, d'una manera o una altra, el seu fervor ens va crear. A la seva maleta Montse Iserte (Barcelona, 1980) hi guarda objectes que encenen aquest fervor.

—¿Què porta a la seva maleta de *tapersex*?

—Vibradors, com el de parelles, que estimula zones erògenes d'ella i que permet la penetra-

ció, i la dona pot dur-lo posat i s'activa des del mòbil. També porto un estimulador masculí molt eficaç per a homes que van en cadira de rodes. I copes menstruals, cosmètica eròtica i articles d'higiene femenina i salut sexual.

—¿L'hi han obert en algun control?

—Sí, ja hi estic habituada, perquè la porto a les fires, i m'han parat, sí. Però l'últim cop, la meua mare va passar el tràngol. Un consolador masculí que no hi cabia a la meua maleta, el vaig posar a la seva bossa de mà i al travessar l'escàner, el policia li va preguntar si portava un termos.

—¿El van treure de la bossa?

—Sí, sí. La meua mare va treure aquella forma de termos [a la foto], i el va obrir davant del po-

Montse Iserte

Terapeuta sexual i de parella. Organitza cites de 7 minuts entre solters, i sessions de 'tapersex' per a parelles i grups.

PER
Carme
Escalles

licia. Li va dir que el portava per espavilar el seu marit i, quan va voler indicar-li com funcionava, l'agent la va deixar passar.

—¿Què va aprendre en el seu màster de teràpia sexual i de parella?

—Sobretot vaig aprendre a parlar de sexe amb naturalitat. Em van donar el vocabulari amb què completo el que m'intenta explicar, sense paraules, qui ve a la meua consulta utilitzant expressions com «doncs que no tiro». Normalment, quan vénen ja és l'últim cartutx que cremen després d'intentar altres coses. La mitjana d'homes que conviuen amb l'ejaculació precoç abans de consultar és de 10 anys.

—Pobres parelles...

—En realitat, l'ejaculació precoç es va començar a diagnosticar quan les dones, en la seva revolució sexual, van començar a reivindicar el seu orgasme. Elles també volien sentir plaer en les relacions íntimes.

—¿Què ens falta encara als uns i als altres?

—Més autoconeixement. Sense ell, es disfruta menys del sexe. Les dones vivim molt desconnectades de la nostra vagina, aprendre a controlar els seus músculs ajuda, també a prevenir pèrdues d'orina i altres problemes. I saber què ens agrada, com aconseguir-ho i compartir-ho amb la parella és clau perquè una relació vagi millor. No podem deixar la responsabilitat del nostre plaer en mans de l'altra persona.

—M'imagino que, com passa amb la ment, el potencial sexual que utilitzem és baix.

—Es fantasieja molt més del que es viu en realitat. Estrès, ansietat, comunicació i falta d'autoconeixement fan que amb prou feines es maduri sexualment. A vegades el problema del sexe és la relació, i altres vegades, al revés. I en la majoria de casos, la solució està en la ment. Aquests temes surten a la meua consulta i als meus espais de ràdio (*El matí i la mare que el va parir* i *Bac Up*, de Flaixbac i www.montseiserte.com).

—¿Per què va activar les cites ràpides de solters [www.speeddatingbarcelona.com] amb totes les webs de contactes que hi ha?

—Per facilitar el que és necessari sempre, sigui quin sigui el primer contacte, tots volen veure's físicament i conversar mirant-se als ulls. Fa un any em vaig proposar facilitar-ho amb les multicites exprés. Una tarda, en comptes d'anar al cine, pots viure la teua pròpia pel·lícula. Si no hi ha *feeling*, tindràs tema de conversa amb els teus amics i, si n'hi ha, pots arribar a tenir molt més. =

gentecorriente@elperiodico.com